

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.675/2012/5.szám

A Kúria dr. Tóth Zoltán ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek dr. Váradi György jogtanácsos által képviselt Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (alperes címe.) alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 27. napján kelt 23.K.34.678/2011/5. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í té l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 3.K.34.678/2011/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000- (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes kínai állampolgár 1997. március 26. napján érkezett Magyarországra látogatás céljából az édesanyjához és 2001. szeptember 1. napjáig tartózkodási engedéllyel rendelkezett.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. november 28. napján kelt 2.B.35009/2002/31. számú ítéletével felperest bűnösnek találta bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjteljes elősegítésének büntetében és négy rendbeli aljas indokból elkövetett személyi szabadság megsértésének büntetében, ezért 2 év 8 hónap börtönbüntetésre ítélte, és 5 év időtartamra kiutasította. A Fővárosi Bíróság 24.Bf.9419/2006/7. számú, 2007. február 9. napján kelt ítéletével jogerősen a felperes cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette, és mellőzte az aljas indokból elkövetett négyrendbeli személyi szabadság megsértése büntetének elkövetőkénti minősítését, és a felperes kiutasítását. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2008. július 1. napján kelt 317.B.2118/2003/44. számú ítéletével a felperest számítógépes csalás büntette miatt 25.000.- forint pénzbüntetésre ítélte.

A felperes 2009. március 26. napján tartózkodási engedély iránti

kérelem Magyarország területén történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet nyújtott be az elsőfokú hatósághoz. A kérelem elutasításáról szóló határozat ellen benyújtott fellebbezés folytán hozott másodfokú határozatot a Fővárosi Bíróság 20.K.34.065/2009/4. számú, 2010. október 28. napján hozott ítéletével az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban a felperes 2011. január 7. napján tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő családi együttélés biztosítása céljából. Az elsőfokú hatóság a méltányossági kérelmet határozatával elutasította, és azzal egyidejűleg felperes a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelemről érdemi vizsgálat nélkül elutasító döntést hozott. Az alperes fellebbezés folytán hozott határozatával az elsőfokú határozatot és végzést megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot érdemi vizsgálat lefolytatására utasította a jogerős ítélet megismételt eljárásra vonatkozó előírásai szerint.

Az elsőfokú hatóság 106-1/808/26/2011-10. számú határozatával a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) végrehajtásáról szóló 114/2007. Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 47. §-ának (4) bekezdés a) pontja alapján elutasította a felperes méltányossági kérelmét, mivel nem igazolt olyan kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely a belföldi kérelmezést indokolná. Az első fokú hatóság a fenti határozatával elutasított a felperes családi együttélés biztosítása céljából benyújtott tartózkodás engedély iránti kérelmet is. Az elsőfokú határozat a Harm.tv. 2. §-ának da) pontja, 13. §-ának (1) bekezdés d) pontja, 18. §-ának (1) bekezdés a) pontja, 19. §-ának (1) bekezdése, valamint az R. 29. §-ának (2) bekezdése, 47. §-ának (8) bekezdése és az 56. §-ának (1) bekezdés b) pontja rendelkezésein alapult. Az elsőfokú határozat indokolása szerint a felperes a tartózkodásának célját nem a fenti előírásoknak megfelelően igazolta.

Az alperes a 106-T-14184/6/2011. számú határozatával a felperes fellebbezését elutasította, és helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Az alperes határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperes a megismételt eljárás során hiánypótlásra történt felhívást követően sem mellékelte a diplomáciai felülhitelesítéssel ellátott házassági anyakönyvi kivonatát. Megállapította, hogy a felperes két kiskorú gyermeke és édesanyjuk, valamint letelepedési engedéllyel rendelkező édesanyja életvitelszerűen Magyarországon tartózkodnak. Az alperes a felperes által benyújtott okiratok alapján magyarországi jövedelmét biztosítotttnak találta, szálláshelyét igazoltnak fogadta el. A felperes egészségbiztosítással, a tovább- vagy visszautazáshoz szükséges feltételekkel rendelkezik. A felperes azonban nem mentesülhet az 1986. évi 32. tvr. által kihirdetett konzuli egyezmény hatálya alól

és a fogadó állam jogszabályai által előírt diplomáciai felülhitelesítéssel ellátott házassági anyakönyvi kivonatot kell tartózkodási céljának alátámasztása érdekében. Az alperes hivatkozott a VIII. kerületi Rendőrkapitányság, mint a közbiztonságot veszélyeztető magatartás fennállásának megállapítása vonatkozásában hatáskörrel és illetékességgel szerv véleményére, amely szerint a felperes tartózkodása veszélyezteti Magyarország közbiztonságát, ezért fennáll a Harm.tv. 13. § (1) bekezdés h) pontjában és 18. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kizáró ok, ezért a felperes tartózkodási engedély kiállítására irányuló kérelmet megtagadta.

A felperes keresetet terjesztett elő a határozatok felülvizsgálata iránt, amelyben arra hivatkozott, hogy hiánypótlásra vonatkozó kötelezettségének eleget tett. A budapesti Kínai Nagykövetségen kötöttek házasságot, és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 52. §-ának (3) bekezdése szerint a diplomáciai felülhitelesítéssel ellátott okirat beszerzése aránytalanul nagy nehézségekbe ütközik, ezért a házasság ténye nyilatkozattal bizonyítható. A felperes hangsúlyozta, hogy a családdegysítés iránti kérelem kivételes méltánylást érdemlő körülmény és a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelem teljesítéséhez szükséges további feltételeket igazolta.

Az eljáró bíróság a felülvizsgálni kért határozatokat hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az alperes sem vitatta a felperes házasságkötésének tényét, ezért a házassági anyakönyvi kivonat diplomáciai felülhitelesítés hiányát nem lehet úgy tekinteni, mintha a házasság nem állna fenn. Az eljáró bíróság álláspontja szerint a házasságkötés folytán vizsgálni kellett volna a tartózkodási engedély kiadásának a Harm.tv. által előírt további feltételeit. A megismételt eljárásra vonatkozóan előírta, hogy figyelembe kell venni a felperes összes családi körülményeit, és az ellene folyamatban volt büntetőeljárásokat. Az elsőfokú hatóságnak kell bizonyítania, hogy a felperes Magyarországi tartózkodása veszélyezteti a közrendet, a közbiztonságot, vagy bármilyen módon a közérdekre nézve veszélyt jelent. Az elsőfokú hatóságnak határozatában részletesen indokolnia kell, hogy a felperes által tett nyilatkozatokat, indítványokat milyen okból fogadta el, vagy hagyta figyelmen kívül.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes az R. 56. §-

ának (1) bekezdése és a Ket. 52. §-ának rendelkezései alapján nem igazolta magyarországi tartózkodásának célját, mivel családi jogállását nem a jogszabályoknak megfelelően igazolta, a házassági anyakönyvi kivonat nem tartalmaz diplomáciai felülhitelesítési záradékot. Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes a feleségére tekintettel kérte családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély kiadását. Az elsőfokú hatóság a méltányossági kérelem elbírálása során értékelte a felperes javára, hogy kiskorú gyermekei Magyarországon tartózkodnak. Az elsőfokú hatóság a felperes tartózkodási engedély iránti kérelem belföldi előterjeszthetőségére irányuló méltányossági kérelmét kedvezően bírálta el. Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes családi helyzete és huzamosabb magyarországi tartózkodása nem ad mentességet a házasságkötés tényének szabályszerű igazolása alól. Az alperes álláspontja szerint a rendőrkapitányság megkeresésével, illetve a megkeresésre adott válasszal bizonyította, hogy a felperes nem tesz eleget a Harm.tv. 13. §-ának (1) bekezdés h) pontjában foglalt feltételeknek, ezért a Harm.tv. 18. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását meg kell tagadni. A felperes ellen kiszabott büntetések figyelembevételére során a Be. rendelkezéseit nem kell alkalmazni, mivel az eljárásra a Harm.tv., az R. továbbá a Ket. szabályai irányadók. Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes kérelméről szóló döntése során a mérlegelési tevékenysége logikus volt, okszerű következtetéseket vont le, ezért a bizonyítékok mérlegelése nem tekinthető jogszabálysértőnek.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria utal arra, hogy a Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján az anyagi jogi és az eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére. Azonban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, az okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 339/B. §-a szerint a bíróság a bizonyítékok mérlegelésével

hozott határozatot kizárólag jogszabálysértés esetén helyezheti hatályon kívül. Amennyiben az alperes a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, mérlegelés szempontjai megállapíthatók és határozatának indokolásában a bizonyítékok mérlegelésének okszerűségei is kitűnik, arra nincs lehetőség.

A Kúria álláspontja szerint az eljárt bíróság helytállóan alapította meg, hogy a felülvizsgálni kért határozatok a Harm.tv. 13. §-ának (1) bekezdése a) pontja valamint c)-i) pontjában foglalt feltételek vizsgálata körében a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályoknak nem tett eleget.

A Kúria rámutat arra, hogy a mérlegelés alapjául szolgáló bizonyítékokat a kérelmező személyével összefüggő körülmények figyelembevételével kell értékelni. A Kúria egyetért a jogerős ítéletben kifejtett állásponttal, amely szerint a felperes kérelme vonatkozásában az egyedi szempontokat az alperes nem értékelte. Az alperes figyelmen kívül hagyta a kizáró okokhoz vezető tények értékelése során, hogy a felperes beilleszkedett-e magyarországi tartózkodása alatt, a másokkal való kapcsolattartás, a családjával együtt élés elvárható feltételeit teljesíti-e. Az alperes a Be. alkalmazásának kizártságára hivatkozva figyelmen kívül hagyta, hogy a bíróság a felperessel szemben jogerős ítélettel büntetést szabott ki a nemi erkölcs elleni és más bűncselekmények miatt. Az alperes döntését e körben kizárólag a rendőrkapitányság nyilatkozatára alapította, és mellőzte a felperes személyéhez kapcsolódó egyedi szempontok mérlegelését.

A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az felperes a felülvizsgálati eljárás folytán költséget nem igényelt, ezért arról nem kellett döntenie. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-ának (1) bekezdés c) pontjára az felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2013. október 01.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, dr. Dávid Irén s.k. előadó bíró, dr. Kovács Ákos s.k. bíró